

VERGİ YARGISINDA:

TEK DİLEKÇE İLE BİRDEN FAZLA İŞLEME DAVA AÇILMASI

Memduh ASLAN, Yrd. Doç. Dr

Akın Gencer ŞENTÜRK, Avukat

Ankara - İzmir, 07.12.2012

I. Genel Olarak

Bir idari işlem aleyhine yetki, şekil, maksat, sebep ve konu yönlerinden biriyle hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle açılan davalar idari Yargılama Usul Kanunu (İYUK) 2. Maddesi gereğince iptal davası olarak tanımlanmıştır. Ancak dava açabilmek için işlemin hukuka aykırılığı yeterli olmayıp ayrıca dava açacak kişinin menfaatinin de ihlal edilmiş olması gerekir. Bazı durumlarda aynı anda aynı kişinin birden fazla işlemle menfaatinin ihlal edilmiş olduğu durumlarda ortaya çıkabilmektedir. Bu durumda kural olarak her idari işlem aleyhine ayrı dava açılması gerekmektedir. İYUK'nun 5. Maddesinde bu kuralın istisnasına yer verilmiştir.

İYUK'nun 5. Maddesi 1994 yılında değişmiş¹, daha önce 5. Maddede² tek dava açılabilmesi için maddi yönden bağıllık ile hukuki yönden bağıllık birlikte aranırken yeni düzenleme ile her iki bağıllıktan birisinin bulunması tek dilekçe ile dava açılması için yeterli görülmüş doğrudan maddi veya hukuki bağlantı olmasa dahi sebep sonuç ilişkisinin bulunması da dâhil edilerek kapsam genişletilmiştir. Yine aynı şekilde işlemin aynı şahsı ilgilendirmesi gerektirdiği kısıtlaması da kaldırılmıştır. O halde birden fazla idari işleme karşı tek bir dilekçe ile dava açabilmek için idari işlemler arasında:

- Maddi yönden bağıllık
- Maddi yönden sebep sonuç ilişkisi
- Hukuki yönden bağıllık
- Hukuki yönden sebep sonuç ilişkisinden birisinin bulunması yeterli olacaktır³.

Aynı dilekçe ile birden fazla işleme karşı açılan davalarda idari işlemlerin aynı davayı sorumlu olup olamayacaklarının denetimi İYUK'nun 14. Maddesi gereğince ilk inceleme

¹ 4001 Sayılı İdarî Yargılama Usulü Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanununun 3. Maddesiyle Değişiklik Yapılmıştır. 18.06.1994 Tarih ve 21964 Sayılı Resmi Gazete

² "Her idari işlem aleyhine ayrı ayrı dava açılır. Ancak, aralarında maddî ve hukukî bakımdan bağıllık varsa, aynı şahsı ilgilendiren birden fazla işlem aleyhine bir dilekçe ile de dava açılabilir." hükmü "Her idarî işlem aleyhine ayrı ayrı dava açılır. Ancak, aralarında maddî veya hukukî yönden bağıllık ya da sebep-sonuç ilişkisi bulunan birden fazla işleme karşı bir dilekçe ile de dava açılabilir."olarak değiştirilmiştir.

³ Memduh ASLAN, "İdari Yargıda Usul Ekonomisi, Bağlantı, Doğal Hâkim İlkesi Çekişmesi", Vergi Dünyası, Sayı:362, Ekim 2011, s.117

konusudur. Eğer hâkim birden fazla işlemin aynı davaya konu edilemeyeceğine karar verirse 30 gün içerisinde idari işlemlere karşı ayrı dava açmak üzere dilekçenin reddine karar verebilir.

Dilekçenin reddine karar verildiğinde 14. Maddenin 4. Fıkrası gereğince davacının iki seçeneği vardır. 30 günlük süre içerisinde ya mahkeme kararına uygun olarak birden fazla işleme karşı yeniden dava açacak ya da bu süre içerisinde herhangi bir işlem yapmayacaktır.

İYUK'nda verilen 30 günlük süre içerisinde dilekçelerin yenilenmemesi halinde ne olacağına dair bir düzenleme yoktur. Diğer taraftan aynı dilekçe ile birden fazla işleme dava açılmayacağına karar verilmesine rağmen aynı şekilde dilekçe verilmesi halinde davanın reddedileceği düzenlenmiştir.

İYUK'nun 15/4. md. "İlk inceleme üzerine Danıştay veya mahkemelerce verilen; bu maddenin ...1/d bendindeki dilekçe red kararları dışında, kararın düzeltilmesi veya temyiz yoluna; tek hâkim kararına karşı ise itiraz yoluna başvurulabilir." hükmünü içermektedir. Aynı maddenin yollama yaptığı 1/d bendi ise 14/3-g maddesine ve buradan da Kanunun 3. ve 5. maddelerine yollama yapıldığından "dilekçe red kararları"nın temyiz veya itiraz konu edilemeyeceği ortaya çıkmaktadır⁴.

Kanunda 30 gün içerisinde yeni dilekçenin verilmemesi halinde davanın red edilip edilmediğine veya açılıp açılmamış sayılmasına karar verilip verilmeyeceği açıkça düzenlenmemiştir. O halde dilekçe red kararıyla verilen bu 30 günlük sürenin etkisinin sadece dava hakkına ilişkin yeni bir süre veren hukuki bir işlem olarak anlamak gerekecektir. İYUK'ndaki bu düzenleme vergi veya idari davalar açısından bir ayırım yapmamaktadır. Bu durumda dilekçe red kararının İYUK'nun dava açma süresini düzenleyen 7. Maddesindeki süreleri değiştirmektedir. Özel kanunlarında ayrı süre gösterilmiş olsa dahi dava ister Danıştay ister İdare veya Vergi Mahkemelerinde açılacak olsa bile dilekçe retten sonra verilecek süre 30 gündür. İYUK 8. madde gereğince süreler tebliğ, yayın veya ilan tarihinden itibaren başlayacağından tebligat ve ilk incelemede geçen sürelerde dikkate alındığında davanın yenilenmesi için gerekli süre daha da uzayabilmektedir.

Bu durumda vergi davalarında dava açma genel süresinin 30 gün olduğu dikkate alındığında dilekçe red kararının vergi davalarında genel olarak dava açma süresini uzatarak davacıya daha uzun bir dava açma hakkını tanıdığı söylenebilir. Yani vergi mahkemelerinde görülen 6183 sayılı kanun kapsamında düzenlenen ödeme emirlerine ihtiyati haciz ihtiyati tahakkuk işlemlerine karşı açılacak davalarda süre 7 gün olmasına karşın bunlar içinde dilekçe red kararı verilmesi halinde 30 gün süre verilecektir.

Diğer taraftan Danıştay ile İdare Mahkemelerinde açılacak davalarda süre 60 gün olduğuna göre 60 gün dolmadan açılan davada dilekçe red ile verilen 30 günlük süre dolar ise kalan süre bakımından dava açma hakkı ortadan kalkacak mıdır?

Burada kişi dava açma hakkını 60 günlük süre içerisinde kullanmıştır. Artık süreye ilişkin kararlar dava açma hakkına değil yargılama sürecine ilişkindir. 30 gün içerisinde dilekçenin

---

⁴ 2577 sayılı İYUK'da 3622 sayılı Kanun ile 1990 yılında yapılan değişiklik öncesinde (10.04.1990) uygulama farklılığı söz konusudur. Ancak yapılan değişiklik ile konu tartışmaya kapanmıştır. Konuya ilişkin olarak Danıştay 9. Daire'nin, "2577 sayılı Kanunun 15/1-d maddesi uyarınca 10.4.1990 tarihinden önce mahkemelerce verilen dilekçe ret kararlarına karşı itiraz ve temyiz yolunun açık bulunduğu hk." 17.10.1991 tarih ve E:1987/3451 K:1991/2639 sayılı kararı incelenebilir. Karar için Bkz. www.danistay.gov.tr Erişim:28.11.2012.

dilekçe red kararına uygun olarak verilmemesinin davanın red sebebi olduğu açıktır. Ancak bu süre içerisinde hiç dilekçe verilmemesi halinde davacının kalan genel dava süresi içerisinde de davasını dilekçe red kararına uygun olarak yenileyebilecektir. Zira hak düşürücü süre olan dava açma süresinin mahkeme kararıyla dahi değiştirilebilme olanağı yoktur.

Tek dilekçe ile birden fazla idari işleme karşı dava açılacak haller esasında İYUK 38 gereğince bağlantılı davalardır. Dilekçe red kararlarına karşı itiraz ve temyiz yolunun kapalı olması 5. Madde uygulaması bakımından dilekçe red kararlarının denetimini engellemektedir. Bu nedenle dilekçe red kararı verilen hallerin değil dilekçe red kararı verilmeyen hallere ilişkin Danıştay içtihatları bulunmaktadır. O halde aynı yasal ölçüyü kullanan iki maddenin uygulanmasına yönelik içtihatları birlikte değerlendirebiliriz.

II. Maddi Yönden Bağlılık

İYUK’nda “maddi yönden bağlılık” ifadesi geçmiş olmasına karşın bu kavramın açıklamasına yer verilmemektedir. Maddi yönden bağlılık aynı dilekçe ile idari davaya konu edilmesi düşünülen idari işlemlerin aynı maddi sebeplere dayalı olara tesis edilmiş olmaları anlamına gelmektedir⁵.

Maddi sebeplerden kasıt idareyi idari işleme iten olaydır. Bir devlet memurunun eyleminin hem disiplin cezası gerektirmesi karşısında disiplin cezası verilmesi hem de yerinin değiştirilmesi örneğinde iki farklı idari işleme sebep olan olay aynıdır. Her iki idari işlem konu yönünden yani maddi yönden birbirine bağlıdır. Her iki idari işlem de konu yönünden yargı denetimine tabidir. Eğer konunun varlığı şüpheli ise her iki idari işlem de aynı maddi sebepten dolayı sakatlanmış olacaktır. Yine iki farklı vergiyi doğuran olayın aynı olması halinde de maddi yönden bağlılıktan bahsedilebilir. Ancak aralarında maddi yönden bağlılık olmasına karşın vergi uygulamaları bakımından iki ayrı vergi türünün aynı davada görülmesi pek benimsenmemektedir.

III. Hukuki Yönden Bağlılık

Hukuki yönden bağlılık denilince, davada uygulanması gereken hukuki düzenleme ve işlemlerin aynı olması anlaşılır. Dolayısıyla aynı kurallara tabi paralel nitelikteki işlemler söz konusudur. İdari işlemlerden biri diğerinin sebebi veya kararlardan biri hakkında hüküm verilebilmesi için diğerinin de incelenmesi gerekiyorsa, kararlar arasında hukuki bağlılık vardır⁶.

Aynı hukuki sebebe dayalı idari işlemler arasında hukuki yönden zaman zaman bağlılık olabileceği gibi bu hukuki bağlılık olmayabilir. Bu nedenle hukuki bağlılığın maddi bağlılıktan ayırmak mümkün değildir. Ancak aynı maddi olaya farklı hukuki sebeplerle farklı idari işlemler bağlanabilir. Örneğin vergi borçlarının ödenmemesi nedeniyle düzenlenen birden fazla ödeme emrine karşı açılacak davalarda ödeme emrinin düzenlenmesinin maddi sebebi borcu zamanında ödememe fiili hukuki sebebi ise 6183 sayılı kanunun 55. Maddesidir. Dolayısıyla ödeme emri daha önceki bir tahakkuk işlemine bağlıdır. Ödeme emirlerinin dayandığı tahakkukuna esas tarhiyat işlemleri arsında bir bağlılık söz konusu olduğunda ödeme emirleri açısından da bağlılık söz konusu olacaktır.

⁵ Turgut CANDAN, **Açıklamalı İdari Yargılama Usulü Kanunu**, Maliye ve Hukuk Yayınları, Güncelleştirilmiş ve Genişletilmiş 2. Baskı, 2006, s. 264

⁶ Oğuz SANCAKDAR, “İdari Yargıda “Tek Dilekçe ile Dava Açma” (Karşılaştırmalı Hukukî Analiz)”, **Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi**, Cilt : 9 Sayı : 2 2007, s.229

Diğer taraftan bir arada davaya konu edilecek idari işlemlerin hukuki sebebinin yanında maddi sebeplerinin de aynı olması gerekir. 6183 sayılı kanunun 35. Mükerrer 35. Veya 213 sayılı VUK' un 10. Maddesindeki hukuki sebeplere dayalı olarak sorumluluğun başlatılması halinde artık düzenlenen ödeme emirlerinin dayandığı tahakkuk işlemlerinden farklı olarak sorumluluğu başlatan maddi olay esas borçludan tahsil edilememesi veya tahsil edilemeyeceğinin anlaşılması gerekmektedir.

Burada ödeme emirlerinin düzenlenme gerekçesi her bir tahakkuk bakımından borcun ödenmemesi değil esas borçlunun ödeme acizetine düşmesidir. Zira ödeme emrine konu borçlarının bazılarının esas borçlu şirket tarafından ödenebilecek olması ödenemeyecek borçluların neler olduğu konusunda bir belirsizlik yaratır. Bu hükümlerin uygulanabilmesi için esas borçlunun artık hiçbir borcunun ödemeyecek durumda olması şarttır.

Son tahlilde sorumluluk hukuku bakımından düzenlenen ödeme emirlerinde vergi yılı veya türüne bakılmaksızın hepsinin arasında hem maddi yönden hem de hukuki yönden aralarında mutlak bir bağlantı vardır. Dava ister tek açılsın ister ise birlikte açılsın hâkimin bakacağı vergilendirmeye ilişkin kurallar değil sadece sorumluluğun bulunup bulunmadığı ile sınırlıdır. Bu davalarda esasen borç reddedilmemekte sorumluluk reddedilmiş olduğu için haksız çıkma zammının da uygulanmaması gerekir. Ancak önemle belirtmek isteriz ki hal böyleyken birden çok dilekçe ile dava açılmasına yönelik bir yargısal uygulama istikrarı gözlemlendiğinden, davaların ayrı dilekçeler ile açılması özellikle davanın uzamaması açısından yararlı olacaktır.

IV. Sebep-Sonuç İlişkisi

Bir maddi olayın meydana gelmesi başka bir olayın meydana gelmesine bağlı ise veya bir hukuki sebebin ortaya konulması için başka bir hukuki sebebe dayanması gerekiyor ise veya bunların sonucunda meydana geliyor ise maddi veya hukuki yönden farklılık olsa dahi sebep-sonuç ilişkisi ortaya çıkacaktır. Örneğin Vergi Usul Kanunu'nun 344. Maddesine göre vergi ziya cezası kesilebilmesi için vergi ziyanının ortaya çıkması gerekir. Örneğin mükellefin eksik vergi beyan ettiğinin anlaşılması üzere yapılan vergi tarhiyatının yanında tarhiyatına bağlı olarak vergi ziyayı cezası da kesilecektir. Eğer vergi tarhiyatı terkin edilir ise vergi ziyayı cezası da buna bağlı olarak terkin edilecektir.

V. Diğer Kurallar

İdari Yargılama Usul Kanunu'nun 5. Maddesi açık ve sade bir şekilde düzenlenmiştir. Diğer taraftan İYUK 38 gereğince bağlantı konusunda benzer düzenlemeler bulunması nedeniyle bu iki kurum birbiriyle karıştırılmakta ve bağlantıya ilişkin kurallar sanki 5. Maddenin de kurallarınıymış gibi kararlar verilmektedir. Buna karşın birden fazla idari işleme karşı açılan davalar arasında maddi veya hukuki bağlantı olmasına veya sebep-sonuç ilişkisi olmasına rağmen birden fazla idari işleme karşı açılan davalarda da dilekçe red kararları verildiği görülmektedir. Örneğin aynı hukuki sebebe bağlı olmasına rağmen işlemin bir kısmının İdare Mahkemesinin diğer kısmının ise Vergi Mahkemesinin konusuna giren işlemlere karşı açılan davalarda da dilekçe red kararları verildiği görülmektedir. Buradan hareket ile tek dilekçe dava açılma şartları ile ilgili olarak aynı görev yerine bağlı olunmamasının hukuki sebep yokluğu yönünden dilekçe red gerekçesi sayılması gerektiği yönünde görüşler bulunmaktadır.

Oysa görev konusu kamu düzenine ilişkin bir konudur. Eğer aynı dilekçeyle örneğin vergi mahkemesine açılan davada idari işlemlerden biri veya bir kaçının idari yargının görev alanına giriyor ise dilekçe reddedilmemeli sadece İdare Mahkemesinin görev alanına giren idari işlemler yönünden görevsizlik kararı verilerek dilekçenin bir örneği ile görevli İdare Mahkemesine gönderilmesi gerekir. Bu yönüyle iki farklı mahkemenin görevine giren birden fazla idari işleme karşı dava açılması hali İYUK 5 kapsamında değerlendirilemez.

Doğal olarak tek dilekçeyle birden fazla işleme karşı dava açılabilir bile dava şartlarının bulunup bulunmadığı her idari işlem bakımından ayrı ayrı değerlendirilecektir. Her bir idari işlem arasında yine maddi veya hukuki bağıllık açısından işlemi tesis eden idari makamın da doğal olarak aynı olması gerekir. Zaten aynı konuyla ilgili olarak birden fazla idarenin işlem yapması söz konusu olamayacağından buradaki idari işlemler arasında maddi ve hukuki bağlantı söz konusu olamayacaktır.

Özellikle vergi uygulamalarında aralarında hukuki veya maddi bağlantı olmasına rağmen her bir idari işlemin tek hakimle görülecek dava sınırı dikkate alınmak suretiyle verilecek kararlara karşı kanun yollarının (itiraz, temyiz) farklı olduğu gerekçesiyle doğal hakim ilkesi çerçevesinde de dilekçe red kararları verilmektedir. Oysa ki aralarında maddi ve hukuki yönden bağlantı bulunduğu tereddütsüz olan birden fazla idari işlemde İYUK 38 gereğince aralarında bağlantı bulunan davalarda İYUK 39/2-a maddesi gereğince davalardan biri Danıştay'da açılmış ve çözümlenmesi Danıştay'ın görevine dahil ise davaların tümünün Danıştay'da görüleceği belli edilirken davaların müddeabbihi veya kanun yolu bakımından bir ayrıma gidilmemiştir. İdari Yargılama Usul Kanunu'nda dilekçe red sebepleri arasında sayılmamasına rağmen doğal hakim ilkesi çerçevesinde giderilecek kararlara karşı kanun yolu farklılığı gerekçe gösterilerek doğal hakim ilkesi çerçevesinde verilen dilekçe red kararlarına katılmıyoruz.

VI. Uygulamaya Dair Örnekler

- Bir birel işlemle (Örneğin cezalı tarhiyat ya da ödeme emri), bu işlemin dayanağı olarak işaret edilen genel düzenleyici idari işleme karşı tek bir dilekçe ile dava açılabilir. Ancak bu durumda yetkili yargı yeri, genel düzenleyici işlem ile ilgili davayı görmeye yetkili yargı yeri olacaktır.
- Aralarında maddi ve hukuki bağıllık bulunsa dahi görüm ve çözümü, farklı yargı yerlerine ve farklı usullere tabi işlemler için ayrı dava açılması gerekir. Görüşümüz aksi yönde ise de oluşan içtihatlar bu duruma işaret etmektedir.
- Farklı vergi türleri ile ilgili işlemler için her bir vergi türü itibarıyla ayrı dava açılır.
- Vergi ziyai cezaları, her durumda ilgili oldukları vergi asılları ile birlikte dava konusu edilebilir.
- Aynı hesap dönemi ile ilgili olmak kaydıyla Gelir veya Kurumlar Vergisi ile Geçici Vergi(ler) için aynı dilekçe ile dava açılabilir.
- Aynı takvim yılı (ya da özel hesap dönemi) ile ilgili olmak kaydıyla Katma Değer Vergisi ile ilgili cezalı tarhiyatlar için birden fazla İhbarname için tek dilekçe ile dava açılabilir. Aynı durum Özel Tüketim Vergisi, St. Gelir Vergisi gibi vergiler için de geçerlidir.
- Aynı takvim yılının farklı ayları için (örneğin adres değişikliği nedeni ile) farklı Vergi Daireleri tarafından yapılan tarhiyatlar, her bir Vergi Dairesi için ayrı dilekçeler ile dava konusu edilebilir.

- Cezalı Kurumlar Vergisi tarhiyatına bağlı olarak yapılan cezalı St. Gelir Vergisi tarhiyatları için ayrı davalar açılır.
- Özel Usulsüzlük Cezası, bir beyannamenin verilmesi ile ilgili ise, ilgili olduğu vergi aslı ile birlikte dava edilebilir. Ancak belge düzenine dair Özel Usulsüzlük Cezaları için ayrı dilekçe ile dava açılmalıdır. Bu açıklama (Genel) Usulsüzlük Cezaları açısından da geçerlidir.
- Gümrük vergileri ile ilgili davalarda, her bir Gümrük Beyannamesi kapsamında ayrı dava açılması gerekir.
- Yukarıda tarhiyatlar için yapılan açıklamalar Ödeme Emirleri açısından da geçerlidir. Yani kural olarak aralarında maddi ve hukuki bağıllık bulunan birden fazla takvim yılına ait farklı dönemlere ait Ödeme Emirleri için tek dilekçe ile dava açılabilir. Ancak Ödeme Emirlerine karşı açılan davalarda yürütme kendiliğinden durmadığından ve Mahkemeler yürütmeyi durdurma konusunda karar alırken genel olarak önce idare savunmasını alma ve idarenin elindeki belgeler inceleme ihtiyacı hissettiklerinden bu konuda ihtiyatlı davranılması önerilir. Bu şekilde tek dilekçe ile açılan davanın yenilenmiş dilekçe ile tekrar açılması durumunda davacının yürütmenin durdurulması yönündeki talebinin karara bağlanmasında süre kaybedileceği dikkate alınmalıdır⁷.
- İhtiyati haciz ve İhtiyati Tahakkuk tek dilekçe ile dava konusu edilebilirse de Teminat İsteme için ayrı dava açılmak durumundadır.
- Kesinleşen amme borçları için uygulanan haciz işleminde iptali istenen işlem “haciz işlemi” olduğundan, haczin farklı vergiler ya da dönemler ile ilgili olması tek dilekçe ile dava açılmasına engel değildir.

VII. Sonuç

Çalışmamızda vergi yargısında tek dilekçe ile birden fazla (idari) işlemin dava edilebilmesi ele alınmıştır. Kural olarak ancak, aralarında maddî veya hukukî yönden bağıllık ya da sebep-sonuç ilişkisi bulunan birden fazla işleme karşı bir dilekçe ile de dava açılabilir. Bu kurala uyulmadan açılan davalarda, “davanın reddi” değil “dilekçenin reddi” öngörülmüş ve bu şekilde yenilenen dilekçe ile dava açılabilmesi mümkün kılınmıştır.

Bu kurala uyulmadan açılan davalarda, “davanın reddi” değil “dilekçenin reddi” öngörülmüş ve bu şekilde yenilenen dilekçe ile dava açılabilmesi mümkün kılınmıştır.

İYUK, bu konuyu da “ilk inceleme” sırasında ele alınacak unsurlar arasında saymış olup, aykırılığın ilk incelemeden sonra tespit edilmesi halinde de davanın her safhasında (ki buna temyiz ve karar düzeltme aşamaları da dâhildir) “dilekçe red” kararı verilebilecektir.

Davacı bireyin özellikle zaman yönünden davanın uzamaması açısından tereddüt ettiği her durumda (her ne kadar usul ekonomisine uygun değilse de) ayrı dilekçeler ile dava açmasında yarar bulunmaktadır. İdari yargılama usulünde “davaların birleştirilmesi”

⁷ Bu konuda bir örnek olayda davacı Şirketin 1996 ve 1997 yıllarına ilişkin damga vergisi, ağır kusur cezası ve gecikme faizi borçlarının tahsili amacıyla düzenlenip tebliğ olunan ödeme emirlerinin iptali istemiyle açılan davayı reddeden vergi mahkemesi kararı temyiz edilmiş ve Danıştay 7. Daire, 14.03.2006 tarih ve E:2005/1076 K:2006/811 sayılı kararı ile temyiz istemini esastan inceleyerek karar bağlamıştır. Haliyle bu karar, birden fazla takvim yılına ilişkin Ödeme Emirlerinin tek dilekçe ile dava konusu yapılabileceğine işaret eder. Ancak biz karara azlık oyu yazan Sayın Üye'nin; “*Temyiz istemi ile incelenmekte olan dava dosyasında da olduğu gibi, 6183 sayılı Kanun hükümlerine uygun olarak düzenlenip düzenlenmediği hususunda her birinin ayrı ayrı incelenmesinin zorunlu olduğu birden fazla ödeme emrine karşı açılan davada, anılan 5. maddeye uygun olmayan dilekçenin reddedilmesi gerekirken, dosyanın tekemmül ettirilerek karar verilmesinde isabet bulunmamaktadır.*” yolundaki gerekçesine katılıyor ve bu noktaya dikkat çekmekte yarar görüyoruz. Karar için Bkz. www.danistay.gov.tr. Erişim: 07.12.2012

müessesesi mevcut değildir, ayrı ayrı açılmış davalarda ise “bağlantı”nın varlığı taraflardan birinin isteği üzerine veya doğrudan doğruya mahkeme tarafından dikkate alınarak karar verilecektir.

UYARI

Makale olarak kaleme alınmış metinlerde ifade edilen görüşler, kaleme alındığı tarihte yazarın savunduğu görüşlerdir. Bu görüşler, mevzuatta meydana gelen / gelecek gelişmeler ile değişmiş olabilir. Her durumda, özellikle mevzuata yapılan yollamalar, bir başka kaynaktan daha teyit edilmeden kullanılmamalı ve ifade edilen görüşlerin, başka ortamlarda kabul görmeyebileceği gözden uzak tutulmamalıdır. Yazarın bu konuda bir taahhüdü de bulunmamaktadır. Mevzuatımızın özellikle vergi mevzuatımızın sık değiştirilen ve farklı anlayışlarla yorumlanabilen yapısı nedeniyle, herhangi bir konuda uygulama yapılmadan önce konunun uzmanlarından profesyonel yardım alınmasını tavsiye ederiz. Bu çalışmada yer alan bilgi ve açıklamalardan dolayı Av. Akın Gencer ŞENTÜRK'e sorumluluk iddiasında bulunulamaz. Çalışma ve yazılardan kaynak gösterilmek şartıyla alıntılar yapılabilir. Ancak çalışma ve yazıların bir bütün halinde kullanımı tüm ortamlar ve kullanım şekilleri için telif sahibinin yazılı iznine bağlıdır.